

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Quaestiones casuales - Cod. Aug. pap. 116

Johannes <de Friburgo>

[Reichenau], [14.-15. Jahrh.]

Speculum ewangelice pauperitas

[urn:nbn:de:bsz:31-83376](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-83376)

Explicit registrū de vita et statu scōrū heremitarū

Incipit speculū ewangelice paupertatis et p̄mum

Benedictus deus et dñs noster ihc xp̄c sūmi p̄ris
 filius qui natus ex maria vsine uenit in hūc mūdū
 oēs hoīes saluos facē quanz̄ in se est et ad agnitiōem
 ueritatis puenire ostendēs uiam p̄fectam et iter expa-
 ditū ad regna celorū et speculū clarissimū imo luci-
 dissimū in quo reducent omnes uirtutes ueniendi ad
 apicē sapi culmen p̄fectissimā contemplatiōis et post ter-
 minū huius uite limpidissimē euolūdi ad priam eterne
 b̄titudinis formā s̄ ewangelica p̄fectiōis uoluntariā pauper-
 tatē quā ipse sūmū exemplar existens p̄fectiōis in seip̄o
 quā diu uixit in hoc tempe uerbo et exemplo docuit
 omnibz p̄fectiōe uiuere uolentibz imitanda sua uestigia
 lineā exempli directe uiuendi ostendit formā ewanga-
 lice p̄fectiōis seu uoluntaria paupertas substantialiter
 consistit in abdicatiōe oīs p̄prietatis rerū temporalium
 p̄ut dñs gl̄soluit Luce. 14. Qui nō renūciauerit
 omnibz que possidet nō p̄t meus esse discip̄s Matthi
 19. Si uis p̄fectus esse uade et uende omnia que
 habes et da paupibz et hēbis thesaurū in celis
 et ueni sequē me Sup̄ quo auḡ. Bonū est faci-
 eates cū dispensatiōe paupibz erogare melius est
 p̄nitentiōe sequendi datū semel donare et absolutā
 sollicitudinē cū xp̄o agere post pentecosten ec-
 clesia cū paupertate ewangelica incepit uendendo
 xp̄m et renūciando omnibz et ponendo ad pedes

aplorū dundebant autē singulis prout cuiq; opus
erat Nec quisquā corū que possidebat aliq; suum
esse dicebat sed erant illis omnia quā Necq; em
quisquā corū egens erat inter illos Multitudinis
credencū s. v. milia virorū excepit et mulierib;
erat cor unū et anima una Ut autē etiā data
rōnabilis dispensaret elegerūt septē viros plenos
spū scō s. stephū et ceteros qui ministrarent mensis per
etiā datā tam viris quā mulierib; Omnes enī
ecclīe summi pontifices romani a pē petri apli vsq;
ad urbanū p̄mū nascōe romanū vivebant secundū
evangelicā paupertatē prout patz in cronica martini
p̄dicatoris Vbi sic legitur hui; tēpē s. virbani p̄mi
cepit ecclīa romana p̄dia possidere De quib; dicit
virbanus clericis et notariis qui gesta martiri
osēbant sumpt; deputabat An ē vivebat ad in
star aplorū pecunias tm recipiens p̄sentis
fuerūt quoq; inter urbanū et petrū inter mediū
summi pontifices romani xvi. infra centū quadragi
ta duos annos evangelicā paupertatē seruantes
De q; paupertate dicit bñ. ad fr̄es de monte dei
Ex alienis manib; pendentes solat nos ihc xpc
qui cū dives esset p̄ nobis p̄cip̄ fecūs et qui volū
tarie dedit p̄ceptū paupertatis ip̄e eius paupertatis
in semetip̄o formā nobis dignat; est demonstrare
et enī sciunt evangelicī paupes q; eis faciendū
sit sicut ip̄e ihc a fidelib; pasci voluit nō nūquā
ē ab infidelib; sed ut fideles faceret vite necessaria
accipe nō recusavit Sed et in p̄mitia ecclīa pau
pes illos scōs qui p̄ xpo rapinā bonorū suorū p̄essi

vel fm pfectis gloriā om̄a relinquant et vendiderūt
 et sibi fidelibz quā fecerant quanta sollicitudine
 quanta pietate sc̄i apli alendos a fidelibus procurabat
 Exauctoritate ap̄lorū nō negat̄ q̄ ewangelice uiuē
 tibi ut sūt laici simplices et mulieres fm ewangelicā
 paup̄tate om̄a relinquentes sicut et sc̄is illis paup̄ibz
 qui tūc erant in ierlm̄ Qui sūt paupes ob hoc vo
 cabant̄ q̄ in p̄fessione sc̄itatis et quīs uite omnia
 diuiderant et semetip̄os sponte paupes effecerant
 Est autē sciendū q̄ triplex est paup̄tas seu stat̄
 paup̄tatis ut dicit Glosa sup̄ psalmū centesimū
 paup̄tas inheremo paup̄tas in clauetro paup̄tas
 in seclō paup̄tas inheremo sicut in pellicano aue
 egipciaca ciconis corporali magnitudine similis
 macie sp̄ affcā et insolitudine habitat nec gregari
 volat Sic heremite Job. 3. Dedi ei insolitudine domū
 paup̄tas in clauetro in microraca sicut que est auis
 coruini generis nocte querens cibit in p̄teribz hibi
 tans Sic clauetralis degens p̄noctando in orōne
 meretur cibū paup̄tas in seclō sicut in passere
 que est auis modico cibo contenta in recto habitat
 Sic paup̄ in seclō Alia diuisio paup̄tatis Quaru
 p̄ma sc̄a est que p̄deo patienter suā inopiam
 tollerat et magis vlt̄ esere quā illicite vel in
 honeste requisitis habundare Sc̄ior est que ex
 deuotione sūt licita sup̄ necessitate nō vlt̄ habere
 Sc̄issima est que omnibz p̄ciosis mundi p̄ciosiorē

existimat paupertate xpi et pilli amore de castro
no sollicita esse Tercia divisio paupertatis Quarta
pma est alia que nil in spali possidet ppu sed in qu
certas possessiones hz et perpetuos redditus pre
bendavit ut in clausis vbi fm regula tm paupes
vauet Alia est paupertas que redditus possessionis
no hz sed gregat in longu temp vnde viuat
ut formica que iuxta salomonem gregat imesse
vel inestare q gmedat pannu et vltra Alia
est que sicut volatilia cu no serant neq morant
neq cōsueant in horrea necē hnt quasi cotidie
mendicando vagari et de celestis pns puidencia
victu suu gremie p̄tolari Na ipi de regno hui
mundi nil sibi retinuerūt sed p xpo omnia alac
ter reliquerūt Ideo ipi illis sū excapcoe oēs
celestis regni glām in retribucōe pmisit Math
5. Vbi paupes spū quō iporū est re celorum
Dhanc namq scissimā paupertatē
incitat dñs suos imitatores Math 6. Ne solliciti
sitis nō vestre q manducatis neq corpi vestro
q induamini Nolite ergo solliciti esse dicentes
Quid manducabim⁹ aut q bibem⁹ aut quo opiem⁹
hec omnia gentes inquirunt scit enī pater vtr
celestis q hīs omnib⁹ indigetis Querite ergo
pmū regnū dei et iusticiū eius et hec om̄a adicient
vobis Nolite solliciti esse in crastinū crastinus
enī dies sollicit⁹ erit sibi ipi sufficit enī diei crastine
malicia sua Quod exponit aug⁹ sic dicens Quod

hac nō fuit p̄ceptū adnō sed hoc ut nichil pecunie
 seu aliarū rerū vni diei ascis seruaret i crastinū
 sed ideo dñs dixit Nolite solliciti esse in crastinū
 & c. Ne p̄dicarem̄ aut alia seruicia faceremus
 ut p̄uideat̄ nobis in posterū vel ne desistam̄ ab his
 que vobis sūt p̄pter diei crastine sollicitudinē
 Ex quo patet q̄ dñs duo p̄hibet Vnū ut nō faciamus
 bona p̄pter crastinū illud ut nō retraham̄ ab om̄is p̄pter
 timorē crastine inopie sed iohes crisostom̄ hoc planius
 exponit dicens Nolite solliciti esse in crastinū i curam
 que incubebit diei crastina nolite anticipari indiam
 hodiernū sufficit enī diei crastine malicia sua dubitat̄
 & hic q̄ dñs p̄cepit discipulis suis q̄t p̄ Nolite posside
 aurū neq̄ argentū neq̄ pecuniā in zonis vestris
 nō portā in via & c. Quom̄ ergo ip̄e loculos hēbat
 Sed s̄m crisostomū dñs loculos ferebat s̄ p̄uidam
 ad inopū ministeriū ut hic discas q̄libet quēcūq̄
 paup̄e et mūdo crucifixū q̄ optet de paup̄ib̄ h̄re
 curā s̄m illud p̄s cxi Dissit dedit paup̄ib̄ Vel
 dicendū q̄ hoc dicit nolite possidere s̄ in via Vel Luc
 ix Nichil tuleritis in via & referendū est ad singu
 lares p̄dicatores et ap̄los qui nichil portare debe
 rent qm̄ ad p̄dicandū vadunt nō autē referendū
 est ad totū collegiū vbi optet aliq̄ h̄re p̄ se ip̄is
 et p̄genis Et sic dñs celi et terre qui dat escā
 omni carni loculos habuit nō q̄ aliq̄ terreni possi
 deret sed a fidelib̄ oblata q̄ seruans ut suorū necessitatē
 bus et aliorū indigentū subueniret
 Anctus fr̄. meiseus p̄ ip̄m p̄ph̄ie p̄uidit illos qui dicent

mandicare p̄ xp̄o sit dampnabile s̄ his qui p̄ xp̄o oīa
reliquerunt sed nō deberet hoc timere corā deo
nec s̄ optet idest nō est necesse eos verecundari
demendicando corā hoīb̄ p̄ dōi vniuersorū p̄ nobis
adsuū vel sui imitacionē p̄nocendis se facit paup̄e
et mendicū in hoc mundo Vñ nō est seruo q̄ fusio
dn̄o suo in hoc s̄lari īmō gl̄a mas̄ est ei sequi In
quā paup̄ate ewangelica diuersi sūt modi viuendi
nam sicut s̄s fr̄anciscus et sui fr̄es et alii q̄z deuoti
nō accipiunt denarios q̄t x̄. nolite possidere aurū
neq̄ argentū neq̄ pecuniā in zonis vestris non
perā in via neq̄ duas tunicas neq̄ calciamēta
neq̄ virgam i baculū Et hoc fuit q̄ dn̄s misit
discipulos suos ad p̄dicandū ne fierent scandalū ph̄is
et aliis auaris si recipent pecuniā qui forte dice
rent q̄stus cā eos p̄dicasse Sed q̄ fuerunt cū dn̄o
q̄ rogati tūc recipiebant pecuniā q̄m rōne q̄m
tatis ad emenda neciā quib̄ opus erant q̄aret s̄
Euntes emamus denarios cōs panes et dabimus illis
manducare Jo. 6. Vñ emam̄ panes vt manducant
Jo. 2. Discipuli autē ei abierant in ciuitatē vt cibos
emarent Quidā portauerūt calcios Actū. 12. Cū
angelus petro dixit in carcere Calciam te caligas
tuas t̄ ce. Quidā portauerūt baculos Vt legit̄
in legenda sc̄i petri q̄ miss̄ misisset baculū suū p̄
discipulos suos vt ponerent sup̄ corpus defuncti cō
discipuli et reuixit Quidā portauerūt vestimenta
hoc p̄ Actū. 12. Cū dixit angelus petro Quidā

miss̄ misisset baculū suū p̄ discipulos suos vt ponerent sup̄ corpus defuncti cō discipuli et reuixit

tibi vestimētū & c. Nō est p̄sumendū q̄ nudus iacue-
rit sed induit aliqua veste Quidā prauerūt p̄ccu-
niā Jo. 13. Quidā putabāt q̄ loculas h̄bat iudas
q̄ dixeret ei ihs Ene ea que opus sūt nobis ad diē
festū Quidā prauerūt panes Mt. 19. Quot panes
habetis at illi dixerūt septē Quidā prauerūt sandalia
& paruos calceos Mt. 6. Sed calciauos sandaliis
uit aliqui qui in malū sibi

meritis detrahunt ewangelicis paupib⁹ seu volunta-
rie paup̄tati allegantes ingrariū hunc versum
ps 129 Labores manū tuarū qui manducabis
b̄s es et b̄n tibi erit Qui si glosā illius psalmi in-
tenderent nec sic sc̄ssimū paup̄tate p̄dempnarent

Exponit enī glosā psalterii duos versus illi⁹ psalmi
sic B̄n omnes qui timent dnm q̄ b̄n opantur
timendo deū et iniūis eius ambulat Oru q̄cūq̄

times interis de passione deū p̄ rōnē delectando in
bonis opib⁹ & v̄tutib⁹ Labores manū tuarū & fruc-

+
b̄s es ip̄m
p̄spem et b̄n
tibi erit in
extremis

tuū bonorū opū sp̄ualū s̄ v̄tutū manducabis id est
frueris infuturo Jo. 6. opamini cibū qui nō p̄t
sed qui p̄manat in vitā eternā Luc. 13 B̄s qui
manducabit panē in regno dei Adducūt ē ḡra
paup̄tate voluntariā dem pauli Thesalo. 3. Quo-
niā si quis nō vlt opari nō manducet Quod dem
B̄n in libro ad fr̄es de monte dei plane p̄sequitur
exponendo sic dicens Quod enī apl̄s seuerissima
auctoritate deuunciat Cui nō vlt opari nō man-
ducet Continuo ostendens de quibus diceret subiūxit

dicens Audiui[m] quosdā ambulantes inter nos inq̄re
nichil opantes sed curiose agentes hīs autē qui hī
sūt denūciam[us] et obsecram[us] in dno ihu xpō ut cū silē
cio opantes .i. quantum opari possūt subtestimonio dei
et gl̄ie sue panē suū manducent. Sū hoc est cū labo
re suo p̄tū acq̄sitū. Cū q̄ seuerissime denūcimerit
sup[er] nō manducandū nolentib[us] opari postmodū vero
nec valentib[us] opari et nichil opantib[us] se. Aliq̄m p̄bnerit
clemenciorē possem[us] dicē q̄ textū verborū ei[us] Velcām
salte[m] p̄m p̄m[us] ade panē nō v[er]o si nō possum[us] insudore
vltus n[ost]r[us] salte[m] indolore cordis n[ost]ri in lacrimis dolo
ris si nō possum[us] insudore laboris. Magnā hanc vac
tanciā p̄fessionis n[ost]re .i. ewangelice paup̄tatis
suppleat pietas aut deuocio hūm[il]is gl̄ie sint nobis la
cīme n[ost]re panes die ac nocte quā diu d[icitur] anime n[ost]r[us]
vbi est deus tuus. hoc est quā diu p̄seruim[us] ad dno
deo suo in hoc t[em]p[or]e aliu[m] vlt[us] eius. Vtīm opuzarem[us]
in illo ordine. De quo dic[itur] ap[osto]l[us] ad rom[anos] .v. Et qui non
opar[us] credenti autē in eū qui iustificat reputatur
fides adiusticiam p̄m p̄p̄itū gr̄ie dei. Vtīm dignaret[ur]
nos d[omi]n[us] iustificare cū peccatōe illa cui multū dimis
sū est qm̄ dilexit multū. Sic fr̄es obsecro non
excusem[us] nos sed accusemus nos et q̄siremur q̄
magni nōis vmbra et p̄sonale q̄dā figmentū p̄feciōis
ewangelice .i. paup̄tatis apud hoīes induim[us] apud
deū gl̄ie n[ost]r[us] cognoscentes paup̄tate nō vlt[us] q̄q̄
recedam[us] aueritate et veritas liberabit nos. Vn̄
Ecce caritas opans labor paup̄ū subtestimonio dei
et gl̄ie que magis p̄feciōne inducit apud deū quam

labor exterior et manualis secularium hominum Obiciunt
 etiam quod voluntaria paupertate oblatantes veritati illud
 dem pauli Actum. *1°* beatus est dare quam
 recipere. Audiant glossam illius verbi nunquam detrahant
 veritati. Dicit enim glossa. Quod dupliciter accipere potest
 aut superrogatione iusticie aut propter solam coactionem
 fortune. *1°* beatus est accipere. *2°* beatus est dare.
 Qui enim habet possessiones temporales largiens vel arctas
 dum in vita sua valet de his sustentari. Quod si non
 possessiones nichilominus ope tamen manuali vite sue necessaria
 victum et vestitum sibi querere potest et ob amorem evangelice
 perfectionis seu voluntaria paupertatis sequendo vestigia christi
 his omnibus ex libera voluntate renunciat et ex alienis
 manibus vite necessaria sibi accipit. Hic talis super
 erogatione iusticie etiam accipit quod nullus contra
 necessitate cum expressis ut supra dem est possit sustentari.
 Illud accipere beatus est quod perfectionem evangelicam ad
 ducit. Sed accipere etiam cogente inopia et defectu
 rerum temporalium quod voluntate non est beatus quod ibi
 est coactio fortune que sibi vite necessaria expressis
 non ministrat et si supereretur sibi fortuna non
 non acciperet etiam. Unde beatus est magis dare quam
 etiam ex simplici corde de propriis rebus bene acquisitis
 quam accipere propter coactionem fortune. Luc. 12.
 Vendite que possidetis et date etiam. Luce 6. Date
 et dabit vobis mensuram bonam et operam coactam
 et super effluentem dabit infinitum vestrum. Ibi dicit glossa.
 Sunt enim aliqui qui dant partem superfluum et

ptē retinent sibi Sequib[us] d[icitur] Lu. xi Quod si est dare
cliam et ecce omnia munda sūt vobis Isti habebūt mensu-
rā bonā Alii sūt qui dant omnia supflua et retinēt
sibi neciā Sequib[us] d[icitur] luce. 3. Qui h[ab]et duas tunicas
det unā nō habenti p[ri]ma tunica est necitas 2° est
supfluitas Isti h[ab]ebūt mensurā p[ro]fertā Alii sūt qui
dant partē necessariorū et ptē retinent Sicut
fecit sc[ilicet] martin[us] q[ui] clamidē diuisit Isti habebunt
mensurā coarsitatam Alii sūt qui dant o[mn]iā neciā et
nichil sibi retinent p[er] q[ui]s h[ab]et p[ro]f[er]tā ewangelice pau-
p[er]tatis qui reliquerūt o[mn]iā p[ro]pter deū Sequib[us] d[icitur] Mt.
19. Ecce nos reliquim[us] omnia et secuti sum[us] te Isti
habebūt mensuram supfluentē et in h[is] p[ro]f[er]tissime
q[ui]plet[ur] verbū p[ri]us d[icitur] Act. 2. Benef[ic]us est dare mā
quā accipe Isti enī dant p[ro]f[er]t p[ro]f[er]tissime et eam
accipiunt etiam Aug[ustinus] Bonū est facultates cū dispen-
sacōe paup[er]ib[us] erogare Melius est p[ro]m[er]tione sequē-
di deū semel donare et absolutam sollicitudinem
cum cristo agere et cetera

auctus h[ab]et sup[er] illo verbo b[ea]ti paupes sp[iritu] Vocat
paup[er]tātē sp[iritu]e voluntariā paup[er]tātē que est cū sp[iritu]ali
intencōe sic dicens Diligenter attende q[uod] nō simpli-
paupes nōnt p[ro]pter plebeios paupes necitate miserabili
nō voluntate laudabili Spero equidē p[ro]f[er]tū eis ap[ud]
dumne bonitatis miām hanc ip[s]am affliccōis sue
miseriarū Scio enī hoc in loco d[omi]nū nō de h[uius]modi
fuisse locutū sed de h[uius] qui possunt d[omi]nū cū p[ro]p[ri]a
voluntarie sacrificando tibi Attende nec voluntaria

quidā paupertas oīs laudē h̄c apud deū. Nā & philosophi
 aliqui sua omnia reliq̄sse dicunt̄ ut expedite munduali-
 bus curis studio vanitatis possent vacare liberius
 et nolebant censu habundare terreno ut habūdarēt
 sensu suo. Hos discernit q̄ dcm̄ est spū .i. spūali vo-
 luntate. B̄ti vero paupes spū spūali s̄ intentione desi-
 derio spūali p̄pter solū b̄n̄placitū dei et aīrū salu-
 tē. Paupertas sp̄c sumit̄ & p̄abstinentia ab amore
 mundi .i. ab amore carnaliū voluptatū et diuiciatū
 ac p̄pe excellencie. Nam hec tria p̄plectit̄ amor
 mundi. Ḡs̄) paupes spū sūt humiles et deum
 timentes nō habentes inflatū sp̄m̄. Paupertas
 q̄nq̄ d̄r̄ amor paupertatis. B̄n̄ volo te eē amicū
 paup̄ū magis autē imitatorē. Ḡs̄) paup̄ cū rep̄-
 hensionib̄s cernit̄ moneri debet et despici nō debet.
 Si vero rephensionis nichil habet venerari sūmo
 ope debet sicut intercessor. Ieros̄) Vacuus viator
 et nudus latronis nō timet insidias securus a
 nocturnis furibus dormit.

Voluntaria paupertas amanda est cuius amoris pre-
 miū signū est q̄ filius dei voluit sibi eā assumere.
 B̄n̄ forsā aliquis arduat̄ filio dei sublimia esse
 querenda pallacū ut cū rex gl̄e suscep̄t sed nō
 p̄pter hoc ille a regalib̄ sedib̄ venit in sinistra eis
 diuicie et gl̄a. Inde cetera eius longiturnitas vite
 horū omniū eterna in celis affluentia superabit
 sed paupertas nō inueniebat̄ in eis porro habun-
 dabat et sup̄habundabat. hec sp̄s et nesciebat.

homo p̄cū eius hanc namq; filius dei concupiscens de-
scendit ut eam eligeret sibi et ut nobis quoq; sua esti-
matione faceret p̄ciosā Depauperata xpi h̄et luce 2
pannis est involuit et reclinavit ip̄sep̄io q̄ nō erat ei
locus induersorio Cū eēt xpc duodeuim̄ remansit
in ierlm̄ i illo triduo dicit bñ dñm mendicasse hosti-
atim frusticulas panis cū alijs paupib; Nā dicens
in quodā sermone Osi habere debucellis illis p̄ xpm̄
mendicatis plus sapient̄ in quā delicatioribus mūdi
idem Vtinā scirei possem de edulis illis q̄ xpc inter
ceteras paupū hostiatū mendicauit / Quid signū
amoris dei ad paupertatē est q̄ p̄pter paupes ipse
dei filius venit in hūc mundū . ps̄ . propter misē-
riam inopū et gemitū paupū nūc exurgam dicit
dñs . s. veniendo in mundū luce 2 . ewangelizare
paupib; misit me bñ Querit diuitias paganus qui
sū deo est 2 vnit . querit iudeus qui terrenis pro-
missiones accepit sed qui fronte m̄bris aut q̄ m̄re
xp̄m̄ diuitias querit post quā xpc b̄ros esse pau-
pes p̄dicauit luce 6 . b̄ri paupes Dicit dñm̄
de vobis diuitib; paupes iudicat xpc dignos men-
sa sua luce 14 . Cū facis iuuuū voca paupes
debiles et claudos ps̄ parasti indulcedine tua paup̄
dens paupes deus adiuvat ps̄ Et adiuvat paupem
de inopia paupib; deus parcat ps̄ parcat paup̄
inopi et animas paupū saluas faciet paupib; de
misericors est ysaiē 99 paupū suorū miserabitur
paupes deus dicit ysaiē 98 . Elegite in camino pau-

pratis Jacobi 2. Nonne deus elegit paupes mundi
 paupes exaudivit deus ps Desiderium paupū ex
 audivit dñs paupū deus memor est ps Quonia
 nō infine oblitio erit paupis paupū deus sollicitus
 est ps Ego autē mendiculus sū et paup et dñs
 sollicitus est mei paupū deus refugium est ps
 fecus est dñs refugium paupū paupes saluat ps
 Animas paupū saluas faciat ps. Eripiens pau
 pē de manu forciorū eius paupes quos reliquit
 mundus dñs suscipit ps Quonia pater meus et
 mater mea dereliquerūt me dñs autē assumpsit
 me ps Tibi derelictus pauper orphano tu
 eris adiutor ps Hos elegit dñs quos despicit
 mundus paupib⁹ deus tribuit regna celorū ps
 9. Bñ paupes spū 2 cc. nō solū adpossidendū sed
 2 addandū aliis paupes cognoscit deus et noīati
 vocat ut ps inlazaro paupē paupes abangelis
 portari facit adlocū quietis Luc 16. fcm
 est ut moveret mendiculus et portaret abangelis
 insynū abrahe Quod paupib⁹ fit sibi reputet
 fieri ps 19. Quod vni ex minimis meis fecistis
 michi fecistis De paupib⁹ qui eū nō amant quos
 qui tantū eos amant et amat qui tot signa amo
 ris eis ostendit quātū eū grēpnerent paupes
 ilhoc mundo si xpē eos intm nō honorasset

affectus paupertatis Nā paupertas
 est vrus expedita ps Adpatria liberū tendi
 mus qui in via pondere caremus ps Cui michi
 onus diuiciarū abstulit me adcurrendū cicius ex

abest paupertas modesta temperantia est superflua ressecans extrema
 necessitate gratuita a thimothei 6. hunc alimentum et hinc quibus
 tagam hinc gratuita sum paupertas humilis est nulli se preferens
 et oē sublimē tam in rebus quā in factis et moribus cavens pu
 19. Oregor est pauper in simplicitate sua quā dicitur retorquens
 labia sua paupertas paciens est cū ab aliis punitur et despiciatur
 nō presumit se defendere vel ulcisci Eccl 13. pauper letus ra
 cedit paupertas gratiosa est ab horum afflictionibus expers plenus
 intelligens et sciens pu. homo indigens misericors est
 paupertas gratuita est beneficia minima p magnis reputans sibi
 impendi qd vñ tribuit nō hnt Luc 20 Vñ in hoc ut ut
 venit mater dñi mei ad me paupertas hyplaris est nō cupidi
 tatis sollicitudine amara vel glorie morsu turbulenta ysaie
 29. pauperes in celo nullis exultabunt paupertas obediens est
 nō hnt vel cupiens qd ab obediēte executione retardet qd q
 illi continuo relictis rebus et pte secuti sūt dñm et salua
 paupertas pacifica est qd hnt occasione nō hnt cū nichil habeat
 vel cupiat terreni ysaie 13. pauperes fiducialit̄ requiescūt
 paupertas libera est nō timens p̄dere. pu. 13. Est quasi
 dives cū nil habeat paupertas nō est dissoluta qd somēt
 lassime. i. terrenis q modis nō suginat. ps. Ego sum
 pauper et dolens paupertas deo intenta est cui terra puri
 inheret quo minus hic terrenis illaqueat ps Quid
 enī michi est in celo. et atē qd volui sup̄ terram paupertas
 imitatrix xpi est qui cū dives esset p nobis egens factus
 est qd 19. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus
 te paupertas celestia appetens que tanto ardentius si
 rit quo in terrenis magis solari recusat heb. xi

Quic autē meliōrē viam appetūt .i. celestē paupers casta
est mente et carne q̄ rerū inopia libidinis fomitē intēsius
refacit. p̄m 26. Cū defecerint lingua extinguit̄ ignis
Cui vult amare paupertatē nō debet sequelā eius fugere
s. f. famē sicut nuditatē defectū tecti defectū auxili-
orū defectū consolationū. Vñ Videm⁹ aliquos paupes
qui si veram hēnt paupertatē nō adeo pusillanimas inveni-
vuntur et tristes vt pore reges celi Sed hī sūt qui paupes
esse volunt eo tñ pacto vt meli⁹ eis desit et sic diligūt pau-
peratē vt nullā inopiā paciantur.

ic dicitur de utilitate voluntarie paupertatis qui multiplex
est p̄mo autē facit deū amabilē ysaie. Ad quē respiciā nisi
ad paupē p̄s Oculi eius in paupē respiciunt. 2º paupras
miam acquirat ysaie q̄ paupū suorū miserebit̄ deus
3º paupras p̄ces apud deū exaudibiles facit p̄s Quonia
exaudiuit dñs deprecationē paupis. 4º paupras ad delectio-
nē diuinā disponit ysaie q̄s. Elagite incaminio paupra-
tis. Cumq̄ spūales diuicias multiplicat et acquirit. Chori
s. Altissima paupras eorū habundant̄ indiuias simplici-
tatis eorū. Sexto deū sequit̄ q̄ 19. Ecce nos reliqm⁹
oīa et securi sum⁹ te. Septimo ad p̄dicandū ewangeliū
idoneū ostendit q̄ n. paupes ewangelizant̄. Octauo
futura bona p̄sistere facit p̄s. Edant paupes et satu-
rabunt̄ et laudabūt dñm qui requirent eū. Nono Celi
possidēbūt. Luce 6. Bñ paupes q̄ vñ est regnū dei
Decimo in extremo iudicio iudicabit̄. Job 30. Iudicium
paupib⁹ tribuit q̄ 19. Vos qui securi estis me sedebitis
sup sedes iudicantes duodeci trib⁹ isrl. p̄s. Desperare

erigens paup̄m vt collocet eū cū p̄ncipib⁹ cū p̄ncipib⁹ pp̄h sui
 s̄. iudicij cū apl̄is .v. Et vt s̄ r̄ata paup̄r̄is atq̄
 beata Om̄ relinqueus mundi nec rebus adherens hoc q̄
 saluator facit ip̄i q̄ secutor. Om̄ p̄fectus paup̄ar̄ vni
 do q̄ rectus

uestro vtrū liceat dare q̄q̄ habeat ita vt nichil sibi
 rezineat. R̄ndeo q̄ sic q̄t 19. Si vis p̄fectus esse vade
 et vende om̄ que habes et da paup̄ib⁹. Luce 12. Vende
 que possideas et da eam Luce 19. Cui nō renun
 ciaverit oib⁹ que possidet nō potest meus eē discip̄s
 Actū q̄. argentū et aurū nō est in q̄ autē habeo
 hoc tibi de iacobi 2. Nonne deus elegit paup̄es in
 hoc mundo diuites autē infide. Luce 9. Relictis
 omnib⁹ secuti sūt dñm q̄t 19. Ecce nos reliquimus
 om̄ Actū 2. possessiones et substancias vendebant
 et diuidebant omnia oib⁹ p̄t cuiq̄ opus erat. Alia
 questio vtrū liceat dare cuiq̄bet mendicanti si sit
 paup̄ videt q̄ sic p̄t 21. Cui obtriat aurē suā adcla
 more paup̄is ip̄e clamabit Ec̄. 29. propter man
 datū assume paup̄ē p̄ter inopiā eius ne dimittas eū
 vacuū q̄t 29. Quod vni ex minimis meis fecistis in
 fecistis. Romo. 22. Necessitatib⁹ sc̄orū quicunq̄es Chor̄
 12. Si q̄q̄ parit vni mēbrū parit reliqua mēbra
 si nō sūt putrida. heb. 13. Benefici z quōms nolite
 obliuisci 10. 3. Cui habuerit s̄am huius mundi et
 fr̄em suū viderit neccitatē h̄ntē et clausit viscera
 sua ab eo q̄t 6. Cui perit ate da ei Luce. 6. omni
 parenti de tribue Chor̄ 9. Vestra habundancia .f.

corpalis illorū inopiā supplet ut exillorū habundancia .s.
meritorū illorū qui diuinis vacant vte inopie .s. spūalis
sit pplementū ut tūc fiat equalitas Cui est vniuer cum
diuiciis in hoc seclō nō hūt merita ad vitā eternā sufficiēcia
ut inuentē p xpi paupas quorū est regnū calorū quos
amicos et debitores sibi fecerunt Thymo. 6. Diuitib)
huius seclī pēpe facile tribuere quēcare 22mo 19. quē
igit in ierlm p ficeat ministrare seīs hii totos se dede-
runt diuinis obsequiis nichil mundanū curantes exēplū
bone quersacōis pbebant bñ quersantib) Tu autē dñe
miserere nostri Deo grās